

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a Olgy Stránské v právní věci

žalobce: **P. M.**,
bytem X,
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně,
se sídlem Legerova 148, Kolín,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**,
se sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 6. 2017, č. j.
127448/2015/KUSK/DOP/ZAV, sp. zn. 127448/2015/KUSK/5,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce napadl žalobou shora označené rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“) a domáhal se jeho zrušení. Žalovaný napadeným rozhodnutím změnil

rozhodnutí Magistrátu města M. B. (dále jen „správní orgán I. stupně“) tak, že ve výrokové části rozhodnutí správního orgánu I. stupně vypustil část, která se týkala přestupku ze dne 29. 12. 2012, za nějž byly žalobci zaznamenány 2 body. V ostatních částech potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kterým byly zamítnuty námitky proti provedeným záznamům bodů v bodovém hodnocení řidiče.

2. Dle žalovaného bylo spolehlivě prokázáno, že žalobce dosáhl ke dni 24. 7. 2014 celkového počtu 12 bodů zaznamenaných v registru řidičů. Jednotlivé body byly žalobci zaznamenány v souladu se zákonem, vyjma záznamu ze dne 12. 9. 2013 o přestupku ze dne 29. 12. 2012. V ostatních částech bylo rozhodnutí vydáno na základě spolehlivě zjištěného stavu věci. Odvolací orgán přistoupil pouze ke změně výrokové části napadeného rozhodnutí, neboť dospěl k závěru, že provedenou změnou není zpochybněna podstata věci a žalobce není zkrácen na svých právech. V samotném meritu věci, stejně jako v procesní stránce předmětného řízení, neshledal žádné vady, které by zakládaly nesprávnost či nezákonnost rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Stejně tak i po změně výrokové části a vymazání 2 bodů žalobce dosáhl celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče.

Obsah žaloby a vyjádření k žalobě

3. Žalobce namítl, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal odvolací důvody. V odvolání žalobce napadl způsobilost záznamů, na základě kterých byly zaznamenány body do jeho evidenční karty, avšak žalovaný konstatoval, že není na místě se touto otázkou vůbec zabývat. Z rozhodnutí Krajského úřadu M. k., na které žalobce odkázal, je přitom zřejmé, že posuzování způsobilosti jednotlivých rozhodnutí v blokovém řízení při rozhodování o námitkách proti jejich záznamu je běžnou správní praxí. Žalobce poukázal na zásadu legitimního očekávání, podle níž by měla u čtrnácti krajských úřadů v České republice existovat srovnatelná rozhodovací praxe. Je nepřípustné, aby týž správní orgán s odlišnou místní působností rozhodoval diametrálně odlišně, neboť je tím narušována zásada rovnosti před zákonem.
4. Žalobce dále namítl, že jednotlivé podklady jsou nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Odmítl názor žalovaného, že není na místě je přezkoumávat. Rovněž odmítl, že jedinými relevantními důkazy jsou oznámení, že žalobce spáchal přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém, resp. příkazním řízení. Takové oznámení není dostatečným důkazem a je třeba je vždy podložit i příslušným rozhodnutím. V opačném případě hrozí, že bude rozhodnutí založeno na pochybení nebo zvlí správního orgánu. Žalobce souhlasil s tím, že blokové řízení a rozhodnutí v něm vydané mají svá specifika. Ta nicméně nemohou omluvit zjevné nedostatky v rozhodnutích. I z takového rozhodnutí musí být patrné údaje o přestupci, místu a době spáchání přestupku a o povinnosti, kterou přestupce porušil. To, že žalobce pokutový blok podepsal, neznamena, že potvrdil jeho úplnost a správnost. Na to musí dbát správní orgán, jehož povinnosti nelze přenášet na přestupce, který je nadto zpravidla právním laikem.
5. Konkrétně žalobce namítl, že v blokové pokutě nepostačuje uvést údaje „*neužil BP*“, neboť z toho není zřejmé, zda tato povinnost byla porušena za jízdy, řidičem či spolujezdcem. Stejně tak není patrné, jakého jednání se přestupce měl dopustit, z popisu „*rychlost*“, jde-li o překročení nejvyšší povolené rychlosti či „*telefon, telefonování za jízdy*“, což nepopisuje porušení jakékoliv povinnosti řidiče stanovené zákonem. Z blokové pokuty musí být

zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, což je rozhodující pro určení, zda správní orgán, který rozhodnutí vydal, je k jeho vydání věcně příslušný, a zda má být přestupek řešen podle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), nebo podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“). Údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí mohlo být přezkoumáno (konkrétně žalobce vytýká nesprávnou právní kvalifikaci přestupků např. ve formátu „125c/1k“, „125c/1f1“, „125c/1f3“, 125c/1f4“). Tyto vady žalobce vytýká pokutovým blokům ze dnů 11. 11. 2012, 24. 7. 2014, 13. 2. 2014, 30. 1. 2014, 3. 12. 2012/16. 4. 2013 [v bodu c iv) napadá žalobce pokutový blok ze dne 3. 12. 2012, ale v posledním odstavci c) již tento neuvádí a uvádí místo něj pokutový blok ze dne 16. 4. 2013] a rozhodnutí v příkazním řízení, které nabylo právní moci dne 12. 9. 2013.

6. Žalobce zpochybnil způsobilost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou jako konkrétní a individualizovaná jednání vůbec vymezeny. Není tedy bez důvodných pochybností patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení. V této souvislosti žalobce odkázal na rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 – 39. Uvedl, že tyto náležitosti nenaplnilo ani rozhodnutí v příkazním řízení, které nabylo právní moci dne 12. 9. 2013. Vzhledem k navazujícímu rozhodnutí požádal žalovaného o vymazání původního záznamu 2 bodů v registru řidičů.
7. Žalobce namítl, že napadeným rozhodnutím došlo k porušení principů dobré správy, a to zejména jde-li o rychlost řízení, neboť žalovaný nepostupoval v souladu s lhůtami stanovenými zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). V situaci, kdy bylo napadené rozhodnutí vydáno až po uplynutí pěti let od dosažení 12 bodů, lze pochybovat o výchovném účinku uložené sankce.
8. Z výše uvedených důvodů navrhl zrušení napadeného rozhodnutí.
9. Žalovaný se nejprve obecně vyjádřil k řízení o námitkách, které proběhlo a jehož výsledek žalobce u soudu napadá. Odkázal při tom na rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2008, č. j. 9 As 96/2008 – 44, a rozsudek ze dne 13. 2. 2008, č. j. 2 As 56/2007 – 71. Žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně zkoumá u podaných námitek pouze to, zda záznam bodů do registru řidičů byl proveden na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010 – 65). Proto si správní orgán I. stupně vyžádal jako podklad pro přezkoumání oprávněnosti tvrzení žalobce pravomocné podklady pro zápis bodů do registru řidičů (rozhodnutí o přestupku a pokutové bloky). Správní orgán přezkoumal podklady pro zápis bodů, s námitkami se řádně vypořádal, své závěry v rozhodnutí popsal a odůvodnil. V dané věci byly záznamy bodů provedeny v souladu s oznámením o uložení blokové pokuty podle zákona o silničním provozu se všemi zákonem předepsanými náležitostmi. Je nesporné, že podle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu je zákonným podkladem pro zápis bodů pouze a jedině oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení (rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 – 20, a ze dne 18. 8. 2009, č. j. 4 Ads 100/2009 – 73).
10. Žalovaný zdůraznil, že se na žalobce přesouvá důkazní břemeno, pokud svým tvrzením zpochybní některý z důkazů (viz rozsudky NSS ze dne 22. 8. 2013, č. j. 1 As 45/2013 – 37, ze dne 2. 5. 2013, č. j. 3 As 9/2013 – 35, ze dne 23. 11. 2015, č. j. 6 As 191/2015 – 41, či ze

dne 18. 11. 2015, č. j. 2 As 142/2015 – 51). Dále uvedl, že žalobce měl dostatek času domáhat se toho, aby byl nezákonný akt nahrazen jiným. Pokud zůstal nečinný, způsobil si nepříznivý důsledek svým vědomým chováním.

11. K námitce nezpůsobilosti podkladů žalovaný uvedl, že nebyla dostatečně konkrétně uplatněna ve správním řízení. Žalovaný se pokutovými bloky zabýval i přes obecné odvolací důvody. Uzavřel, že obsahovaly podpis žalobce, kterým s projednanými přestupky souhlasil.
12. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Dále žádal náhradu nákladů řízení v paušální výši za písemné úkony ve věci, neboť soudní přezkum není pokračováním správního řízení.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

13. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
14. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl soud povinen přihlídnout i bez námítky, neshledal.
15. Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť žalovaný vyslovil souhlas s tímto postupem výslovně, žalobce udělil souhlas *implicitě*.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

16. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti relevantní pro rozhodnutí ve věci:
Dne 11. 8. 2014 správní orgán doručil žalobci Oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení ke dni 24. 7. 2014 a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění.
17. Dne 15. 8. 2014 podal žalobce námítky proti provedenému záznamu bodů, a to proti veškerým záznamům, především proti tomu, kterým dosáhl 12 bodů. Námítky odůvodnil tím, že ve věci dochází k přípravě podnětů k přezkumnému řízení pro nenaplnění požadavků pro rozhodnutí tohoto druhu. Uvedl, že podklady k podnětům dodá do 20 dnů správnímu orgánu I. stupně.
18. Součástí spisu je evidenční karta řidiče a jednotlivá oznámení o uložení pokut: oznámení ze dne 12. 11. 2012 (vč. pokutového bloku), hlášení o přestupku ze dne 16. 4. 2013 (vč. pokutového bloku), příkaz ze dne 16. 8. 2013, č. j. OD/13/140028/ICZ, oznámení ze dne 3. 2. 2014 (vč. pokutového bloku), 13. 2. 2014 (vč. pokutového bloku) a 24. 7. 2014 (vč. pokutového bloku). Součástí spisu je dále rozhodnutí Městského úřadu T. ze dne 27. 7. 2015, č. j. OD 15/32136/ICZ, kterým bylo zastaveno řízení o přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 125c odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, kterého se měl žalobce dopustit dne 29. 12. 2012 tím, že překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h. Tímto rozhodnutím byl zároveň zrušen příkaz ze dne 16. 8. 2013, č. j. OD/13/140028/ICZ.
19. Podle pokutového bloku ze dne 11. 11. 2012 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, datem narození, rodným číslem a bydlištěm, totožnost byla ověřena

občanským průkazem) uložena pokuta 200 Kč za přestupek podle „§ 125c/1f1 zák. č. 361/2000 Sb.“. V části bloku „*Přestupkové jednání - doba, místo a popis*“ je uvedeno: „11. 11. 2012 v 11:25 hod., ul. U S. X, M. B., telefonoval za jízdy, X, § 7/1c) z. č. 361/2000 Sb.“. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí části A pokutového bloku.

20. Podle pokutového bloku ze dne 16. 4. 2013 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, datem narození, rodným číslem a bydlištěm, totožnost byla ověřena občanským průkazem) uložena pokuta 500 Kč za přestupek podle „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“. V části bloku „*Přestupkové jednání - doba, místo a popis*“ je uvedeno: „v 10:45 hod, 16. 4. 2013, rychlost v obci naměřena 60 km/h, ul. D., K., O. RZ X“. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí části A pokutového bloku.
21. Podle pokutového bloku ze dne 30. 1. 2014 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, datem narození, rodným číslem a bydlištěm, totožnost byla ověřena řidičským průkazem) uložena pokuta 1 500 Kč za přestupek podle „§ 125c/1f3 zák. č. 361/2000 Sb.“. V části bloku „*Přestupkové jednání - doba, místo a popis*“ je uvedeno: „8:13 hod., 30. 1. 2014 v obci L. u. č. p. X → V. řidič RZ: X, porušil § 18/4 z. č. 361/2000 Sb. (překročil rychlost v obci 50/80/77 km/h)“. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí části A pokutového bloku.
22. Podle pokutového bloku vystaveného dne 13. 2. 2014 v M. B. byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, datem narození, rodným číslem a bydlištěm, totožnost byla ověřena řidičským průkazem) uložena pokuta 100 Kč za přestupek podle „§ 125c/1f1 zák. č. 361/2000 Sb.“. V části bloku „*Přestupkové jednání - doba, místo a popis*“ je uvedeno: „Dne 13. 2. 2014 v 13:20 hod., řídil X X po ulici N. R., kdy při jízdě držel mobilní telefon. Tímto porušil § 7/1c z. 361/2000 Sb.“. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí části A pokutového bloku.
23. Podle pokutového bloku ze dne 24. 7. 2014 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, datem narození, rodným číslem a bydlištěm, totožnost byla ověřena občanským průkazem) uložena pokuta 200 Kč za přestupek podle „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“. V části bloku „*Přestupkové jednání - doba, místo a popis*“ je uvedeno: „Dne 24. 7. 2014 v 15:45 hod. v M. B., ul. H. u křižovatky s ul. J. P., řidič X RZ X nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Porušil § 6/1a) z. č. 361/2000 Sb.“. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí části A pokutového bloku.
24. Správní orgán I. stupně vydal dne 12. 8. 2015, č. j. 253/2014-DS-41/62-27, kterým zamítl žalobcovy námitky proti záznamům v registru řidičů za spáchané přestupky ze dne 11. 11. 2012, 16. 4. 2013, 29. 12. 2012, 30. 1. 2014, 13. 2. 2014 a 24. 7. 2014. Provedené záznamy o dosažení 12 bodů ke dni 24. 7. 2014 potvrdil. V odůvodnění se zabýval jednotlivými bloky a uzavřel, že důkazy, které nashromáždil a uvedl v odůvodnění, jednoznačně vyvrátily námitky žalobce. Podstatou námitek byla vadná a neúplná právní kvalifikace rozhodnutí uložených v blokovém řízení. Žalobce však vždy na místě souhlasil s porušením povinností, uložených zákonem o silničním provozu, což dokládá i způsob vyřízení. V jednom případě bylo rozhodnutí o přestupku pravomocně zrušeno. Po celkovém zhodnocení důkazů dospěl správní orgán k závěru, že existují způsobilé podklady k provedení záznamů, žalobce si byl svého jednání pokaždé vědom, což stvrdil svými

podpisy na pokutových blocích. Uzavřel, že je nepochybné, že žalobce dosáhl ke dni 24. 7. 2014 dvanácti bodů.

25. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. Dne 5. 7. 2017 vydal žalovaný napadené rozhodnutí.

Posouzení žalobních bodů

26. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.

Podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

27. Jak vyplývá z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů správní orgán nepřezkoumává zákonnost a správnost jednotlivých rozhodnutí o přestupku, neboť ta jsou v době řízení o námitkách již pravomocná. V případě souhlasu obviněného z přestupku s jeho projednáním v blokovém řízení přebírá přestupce odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla přestupci udělena pokuta uvedená na pokutových blocích (viz rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 – 16).
28. Žalobce tak nemůže v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů s úspěchem namítat například, že v přestupkovém řízení nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav. Předmětem řízení o námitkách je pouze otázka, zda byly řidiči body do evidence zapsány na základě způsobilých rozhodnutí a zda byl řidiči za každý ze spáchaných přestupků započten odpovídající počet bodů (srov. např. rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 – 44, nebo ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 – 16). Správní orgány tudíž postupovaly správně, pokud si v řízení o námitkách vyžádaly pokutové bloky vztahující se k záznamům, které žalobce zpochybnil (tato jejich povinnost ostatně vyplývá z rozsudku NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 – 76), a zaměřil se právě jen na přezkoumání toho, zda mají předložené pokutové bloky všechny náležitosti a zda byl žalobci započten správný počet bodů.
29. Náležitosti pokutového bloku jsou stanoveny v § 85 zákona o přestupcích. Podle odst. 4 citovaného ustanovení vyznačí oprávněná osoba na pokutovém bloku, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Podle odst. 3, nemůže-li pachatel zaplatit pokutu na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty; převzetí tohoto bloku pachatel přestupku potvrdí.
30. Na pokutový blok jakožto na rozhodnutí vydávané na místě v blokovém řízení nelze co do formálních náležitostí klást přehnané požadavky. V blokovém řízení se o sankci rozhoduje bezprostředně poté, kdy je přestupek spolehlivě zjištěn. Ve věci neprobíhá standardní správní řízení ani dokazování. To je nahrazeno souhlasem pachatele se spácháním přestupku a s jeho ochotou na místě (příp. i později) zaplatit vyměřenou pokutu. Rozhodnutí je v blokovém řízení nahrazeno pokutovým blokem. Konkrétní údaje

o přestupci a přestupkovém jednání jsou přímo na místě vepsány do pokutového bloku vydaného Ministerstvem financí (§ 85 odst. 1 zákona o přestupcích). Podle rozsudku NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 – 39, je v blokovém řízení přípustné užívání strohých a zkratkovitých formulací, přitom však z pokutového bloku – má-li být způsobilým podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče – musí být patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Nedostatky pokutového bloku nemusí vždy zakládat nezpůsobilost pokutového bloku být podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče (rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2017, č. j. 9 A 8/2013 – 58).

31. Klíčovou součástí pokutového bloku (resp. bloku na pokutu na místě nezaplacenou) je podle rozsudku NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010 – 81, podpis přestupce. Bez této náležitosti nelze pokutový blok pokládat za způsobilý k záznamu bodů, neboť až okamžik, kdy přestupce blok podepíše, je okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení. Konkrétně v této souvislosti Nejvyšší správní soud uvedl, že *„teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, tedy jednoznačně potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 zákona o přestupcích. Nabytí právní moci rozhodnutí o uložení blokové pokuty nelze činit závislým na časově tak obtížně uchopitelném a nejistém okamžiku, jako je ústní souhlas obviněného z přestupku, obzvláště za situace, kdy jde ve většině případů de facto o pouhé vyjádření souhlasu s navrhovanou výší blokové pokuty. Opačný závěr, zvolený krajským soudem, by umožňoval, aby obviněný případným odvoláním (ústního) souhlasu, jež by se projevilo v odmítnutí podpisu bloku, jednak s obdobnou argumentací jako v této věci zabránil dalšímu správnímu řízení pro namítaný zákaz dvojího postihu, a současně zajistil absenci exekučního titulu, kterým je dle ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu právě pokutový blok podepsaný obviněným.“*
32. Žalobce nejprve namítl, že žalovaný nevypořádal jeho odvolací námitky, odmítl se zabývat způsobilostí jednotlivých pokutových bloků a tvrdil, že oznámení od policie o spáchání přestupku je dostatečným dokladem. Z napadeného rozhodnutí je však zřejmé, že se žalobce mylí. Již správní orgán I. stupně si od policie vyžádal pokutové bloky vztahující se k záznamům, které žalobce zpochybnil, přičemž jejich náležitostmi se žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí zabýval. Uvedl, že vyžádané pokutové bloky obsahují všechny zákonné náležitosti a vymezují, komu, kdy a za jaký přestupek byly pokuty uloženy. Žalovaný tedy způsobilost pokutových bloků posoudil a dospěl k závěru, že jsou způsobilým podkladem pro zápis bodů do evidenční karty řidiče. Rozhodnutí žalovaného tudíž nelze považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (nevypořádání odvolací námitky). Postup žalovaného, pokud jde o rozsah otázek, kterým ve správním řízení věnoval pozornost, byl souladný se závěry shora uvedené judikatury Nejvyššího správního soudu (rozsudky uvedené v bodě 28th). Co do rozsahu přezkumu nespátňuje soud žádný rozdíl v postupu žalovaného a v postupu Krajského úřadu M. k., který žalobce ilustroval přiložením několika rozhodnutí v obdobných věcech. Žalobní bod je nedůvodný.
33. Žalobce namítl, že jednotlivé pokutové bloky nebyly způsobilé pro záznam bodů do evidenční karty řidiče, neboť z kusých záznamů na jednotlivých blocích není jasné, o jaký přestupek se jedná (jaká je jeho přesná právní kvalifikace), jakou povinnost žalobce porušil, zda byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty, kdy a kde konkrétně k přestupku došlo. Soud přezkoumal pokutové bloky, přičemž neshledal důvod odchýlit se od právního

názoru Nejvyššího správního soudu vysloveného v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 – 39, ve kterém soud uvedl: „Dovozuje-li stěžovatel, že z hlediska formálních náležitostí se v případě pokutového bloku uplatní stupeň přísnosti v tom směru, že chybí-li některá z nich, nenastávají jeho účinky, a proto ani nemůže být podkladem pro zápis bodů, Nejvyšší správní soud se s tímto názorem neztotožňuje. Ne vždy je totiž následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. [...] S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu a zákona o přestupcích, který stanoví porušenou povinnost.“ Shodně viz též rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 – 20.

34. Soud dříve, než přikročí k úvahám o způsobilosti jednotlivých rozhodnutí o přestupku být podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, považuje za podstatné zdůraznit, že tvrzení uvedené žalobcem v žalobě o tom, jaké formulace jsou užity v jednotlivých rozhodnutích (pokutových blocích), jsou v mnoha případech přinejmenším nepřesná, kusá, vytržená z kontextu, ne-li dokonce lživá. Soudu není zřejmé, zda jde o záměr nebo pouze o důsledek ledabylosti, s níž zástupce žalobce přistoupil k sepsu žaloby. Pojetí žaloby nicméně vyvolává závažné pochybnosti o tom, zda se žalobce skutečně domáhá ochrany svých práv, nebo zda pouze zneužívá procesní právo podat žalobu s vidinou, že by mohly být přiznáním odkladného účinku žalobě suspendovány účinky napadeného rozhodnutí. Zástupci žalobce, jenž žalobu sepsal a který je advokátem, soud připomíná, že dle čl. 17 odst. 2 etického kodexu advokátů (usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/1997 Věstníku) nesmí advokát ani na příkaz klienta uvádět v řízení údaje, o nichž ví, že jsou nepravdivé nebo klamavé.
35. Z pokutového bloku ze dne 11. 11. 2012 vyplývá, že žalobce řídil automobil Š. O. s registrační značkou X v 11:25 v M. B. v ulici U S. a telefonoval za jízdy. Žalobce namítl, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uvedeno „125c/1f1“. Soud konstatuje, že na pokutovém bloku se skutečně nachází údaj „125c/1f1“, který považuje soud za dostatečně srozumitelný a konkrétní, neboť z něho plyne, že pokuta je ukládána za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1) zákona č. 361/2000 Sb. V tomto ustanovení je upravena skutková podstata přestupku spočívajícího v držení telefonního přístroje či jiného hovorového nebo záznamového zařízení v ruce nebo jiným způsobem. Právní kvalifikace přestupkového jednání tak je v souladu s dalšími údaji uvedenými v pokutovém bloku, konkrétně tedy s popisem jednání jako „telefonoval za jízdy“ a vymezením porušené povinnosti „§ 7/1c z. č. 361/2000 Sb“. Není tak sebemenších pochyb, že žalobce telefonoval za jízdy, čímž porušil povinnost stanovenou § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 téhož zákona. To žalobce potvrdil svým podpisem. Užití obdobných zkratků právních předpisů

je judikaturou běžně akceptováno (viz např. rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 – 20). Místo spáchání přestupku je popsáno precizně, a to pomocí názvu ulice a čísla popisného domu, u něhož bylo přestupkové jednání zjištěno. Ve spojení s přesným časovým údajem spáchání přestupku nemohou vzniknout sebemenší pochybnosti o určitosti vymezení protiprávního jednání sankcionovaného pokutou. Záměna skutků je vyloučena. Požadavek žalobce, aby pokutový blok obsahoval také údaj o tom, že k přestupku došlo na pozemní komunikaci, aby byla prokázána věcná příslušnost rozhodujícího orgánu, pokládá soud za neadekvátní, neboť tato skutečnost vyplývá z pokutového bloku implicitně. Celkově je pokutový blok způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

36. Dále žalobce v obecné rovině a bez konkrétních námitek brojí i proti pokutovému bloku ze dne 16. 4. 2013, ze kterého vyplývá, že v 10:45 hodin v K., v ulici D. řídil osobní automobil značky Š. O. s registrační značkou X a překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci, neboť jel rychlostí 60 km/h v místě, kde je nejvyšší povolená rychlost 50 km/h. Podřazení protiprávního jednání pod skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu nelze považovat za nesprávnou právní kvalifikaci. Do připravené kolonky by se podrobnější citace právního předpisu ani nevešla, nelze proto vytýkat rozhodujícímu orgánu, že použil zkratku. Ačkoliv se nejedná o precizní citaci zákonného ustanovení, není pochyb o tom, jak bylo jednání právně kvalifikováno. K přijatelnosti užití obdobných zkratk právních předpisů soud odkazuje na argumentaci v bodě 35th shora. Pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
37. Žalobce též namítal chybnou právní kvalifikaci pokutového bloku ze dne 3. 12. 2012. Takový pokutový blok se ve správním spise nenalézá a z evidenční karty řidiče ani nevyplývá, že by na základě pokutového bloku z tohoto dne byly žalobci zaznamenány body do bodového hodnocení řidiče. Námitku tak nelze věcně posoudit.
38. Z pokutového bloku ze dne 30. 1. 2014 vyplývá, že žalobce řídil v 8:13 hod. automobil Š. O. s registrační značkou X a v obci L. u domu č. p. X ve směru na V. překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci, neboť jel rychlostí 80 km/h (77 km/h po zohlednění nepřesnosti měřicího zařízení) v místě, kde je povolena rychlost 50 km/h. K námitce chybné právní kvalifikace soud odkazuje na argumentaci obsaženou pod bodem 35th. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1F4“ zákona o silničním provozu, resp. „§ 18/4“ zákona o silničním provozu není sice precizní, ale je zcela srozumitelná. Označení místa spáchání přestupku pokládá soud za naprosto přesné, tedy plně dostačující. Nelze se ztotožnit s tvrzením žalobce, že v popisu jednání není uvedeno město, neboť označení ulice předchází označení „L. u č. p. X → V.“, z něž je v kontextu ostatních údajů (zejména místa vystavení pokutového bloku „L.“ a z uvedení čísla popisného „u č. p. X“) dovoditelné, že se jedná o obec L. i přesné místo spáchání přestupku. Námitky žalobce jsou proto liché. Popis skutku je také dostatečný. V pokutovém bloku není uvedeno pouze „rychlost“, jak lživě tvrdí žalobce, ale „překročil rychlost v obci 50/80/77 km/h“, z čehož je jasně seznatelné, o kolik žalobce povolenou rychlost překročil. Pokutový blok je podepsán žalobcem. Pokutový blok pokládá soud za způsobilý podklad pro záznam bodů do evidenční karty. Žalobcovy námitky proti tomuto pokutovému bloku nemají sebemenší opodstatnění.
39. Z pokutového bloku ze dne 13. 2. 2014 vyplývá, že žalobce řídil automobil Š. O. s registrační značkou X v M. B. v ulici N. R. a při jízdě držel mobilní telefon. K námitce chybné právní kvalifikace soud odkazuje na argumentaci obsaženou pod bodem 35th.

Žalobce namítl, že v popisu skutku není uvedeno přesné místo spáchání přestupku. Správní orgán popsal místo spáchání přestupku uvedením názvu ulice (N. R.), což považuje soud za dostatečné. Ve spojení s přesným časovým údajem spáchání přestupku je zajištěna přesná identifikace protiprávního jednání a je vyloučeno, že by toto jednání mohlo být zaměněno s jiným jednáním. Účel, jenž má uvedení místa a času spáchání přestupku, tak byl dosažen. Tvrzení žalobce, že blok obsahuje pouze popis „*telefon*“, je lživé, neboť v pokutovém bloku je přestupkové jednání popsáno slovy „*při jízdě držel mobilní telefon*“. Této informaci předchází údaj o tom, že žalobce auto řídil. Z užitého popisu je bez jakýchkoliv pochybností seznatelné, čeho se žalobce dopustil. Dále je v pokutovém bloku přesně identifikována zákonná povinnost, která byla porušena [viz odkaz na § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu]. Navíc pokutový blok je žalobcem podepsán. Pokutový blok pokládá soud za způsobilý podklad pro záznam bodů do evidenční karty.

40. Z pokutového bloku ze dne 24. 7. 2014 vyplývá, že v 15:45 hod. řídil žalobce Š. F. s registrační značkou X v M. B. v ulici H. a nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Žalobce namítl chybnou právní kvalifikaci. V popisu jednání je ale kromě „§ 125c/1/k“ citováno i druhé rozhodné ustanovení [§ 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu], a je tedy zřejmé, jak bylo jednání kvalifikováno. Ostatně do připravené kolonky by se citace obou právních předpisů ani nevešla, nelze proto vytýkat rozhodujícímu orgánu, že celou právní kvalifikaci uvedl až při popisu jednání, kde k tomu měl dostatek prostoru. K přijatelnosti užití obdobných zkratk soud odkazuje na bod 35th shora. Žalobce uvedl, že v popisu skutku není uvedeno přesné místo spáchání přestupku. S tím ale nelze souhlasit, neboť správní orgán vymezil místo spáchání přestupku tak, že uvedl: „*Ul. H., u křižovatky s ulicí J. P.*“. Z toho jasně plyne, v jakém místě byl přestupek spáchán. Lživé pak je tvrzení žalobce, že blok obsahuje pouze popis „*neužil BP*“, neboť ve skutečnosti obsahuje popis „*nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem*“, přičemž z předchozí části popisu přestupkového jednání vyplývá, že žalobce řídil osobní vozidlo. Z užitého popisu je bez jakýchkoliv pochybností seznatelné, čeho se žalobce dopustil. Pokutový blok žalobce podepsal. Celkově je i tento pokutový blok způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
41. Soud shrnuje, že žalobní námitky vztahující se k formálním a obsahovým náležitostem napadených pokutových bloků nejsou důvodné. Co se týká žalobcem předložených rozhodnutí Krajského úřadu M. kraje z roku 2014, konstatuje soud, že hodnocení pokutových bloků po obsahové a formální stránce bylo silně formalistické. Soud je přesvědčen, že takový přístup je v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, která zapovídá pokutové bloky posuzovat rigidně, a naopak zavazuje správní orgány, je-li v celkovém kontextu povaha přestupku srozumitelná, akceptovat v pokutových blocích i stručné a zkratkovité formulace. Tento názor přitom Nejvyšší správní soud vyslovil již v rozsudcích ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 As 94/2012 – 20, ze dne 28. 8. 2014, čj. 4 As 127/2014 – 39, a ze dne 26. 5. 2016, čj. 7 As 63/2016 – 47. S žalobcem lze souhlasit potud, že správní orgány napříč Českou republikou by měly rozhodovat v obdobných případech obdobně, aby byla zaručena rovnost všech před zákonem. Ke sjednocování správní praxe však slouží právě judikatura správních soudů, k níž by měly správní orgány přihlížet, a respektovat závěry v ní vyslovené i v případě, kdy nejsou ze zákona vázány názorem uvedeným ve zrušujícím rozsudku ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. Chybný postup jiného správního orgánu nemůže vyústit v požadavek žalobce, aby i žalovaný, který postupoval v souladu se zákonem a judikatorní praxí, postupoval rovněž chybně. Takový postup by byl zcela

kontraproduktivní. Naopak je namístě, aby se kultivovala správní praxe těch správních orgánů, které nerespektují závěry dosud vyplývající z judikatury.

42. Žalobce dále napadl příkaz ze dne 16. 8. 2013, č. j. OD/13/140028/ICZ, ve věci přestupku ze dne 12. 9. 2013. Příkaz byl zrušen rozhodnutím Městského úřadu T. ze dne 27. 7. 2015, č. j. OD 15/32136/ICZ. Na základě toho změnil žalovaný výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně a v odůvodnění uvedl, že tak učinil z důvodu vymazání předmětných dvou bodů z karty řidiče. Uvedl ale také, že na podstatě věci zrušení uvedeného příkazu nic nemění, neboť žalobce dosáhl i bez vymazaných dvou bodů celkového počtu 12 bodů ke dni 24. 7. 2014 a námitky nebyly důvodné. Z historie bodového hodnocení ve správním spisu plyne, že za přestupek ze dne 11. 11. 2012 byly žalobci přičteny dva body, za přestupek ze dne 16. 4. 2013 rovněž dva body, za přestupek ze dne 12. 9. 2013 taktéž dva body, za přestupek ze dne 30. 1. 2014 tři body, za přestupek ze dne 13. 2. 2014 dva body a za přestupek ze dne 24. 7. 2014 tři body. Žalovaný tedy dospěl ke správnému závěru, že i po vymazání dvou bodů za přestupek ze dne 12. 9. 2013 žalobce dosáhl 12 bodů. Postupu žalovaného se tak nedá nic vytknout.
43. Dále žalobce nesouhlasil se závěrem žalovaného, že podpisem pokutových bloků schválil jejich správnost a dal souhlas s projednáním v blokovém řízení. Spatřuje v tom snahu přenést odpovědnost za zákonnost a správnost pokutového bloku na něj, který je na rozdíl od správního orgánu právním laikem neschopným rozeznat případné nesprávnosti. S tímto názorem se soud neztotožňuje, neboť vydání rozhodnutí v blokovém řízení je podmíněno právě souhlasem žalobce s právní kvalifikací přestupku a jeho ochotou zaplatit pokutu. Podpisem pokutového bloku tak vlastně žalobce správnost pokutového bloku schvaluje (viz rozsudek NSS č. j. 6 As 67/2013 – 16). Vzhledem k tomu, že souhlas žalobce vyjádřený podpisem pokutového bloku je podmínka *sine qua non*, a teprve okamžikem podpisu pokutového bloku účastníkem je rozhodnutí vydáno (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010 – 81), nelze tvrdit, že by podpis účastníka měl být jen bezvýznamnou formalitou. Naopak účastník blokového řízení svým podpisem vyjadřuje souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován. Pokud má účastník řízení být i jen pochybnosti, zda jsou údaje uvedené v pokutovém bloku správné (např. přestupek se vůbec nestal nebo se odehrál jinak, je nesprávně právně kvalifikován atd.), není jeho povinností pokutový blok podepsat (viz rozsudek NSS ze dne 13. 2. 2018, č. j. 3 As 82/2017 – 24). V praxi zřejmě bude spíše docházet k tomu, že oprávněná osoba vůbec nevyplní pokutový blok, zjistí-li, že účastník není ochoten věc řešit v blokovém řízení. Přesto není vyloučeno, že přestupce odmítne podpis pokutového bloku až po jeho vypsání oprávněnou osobou, tedy odmítne poskytnout souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován. V takové situaci nebude vydáno rozhodnutí v blokovém řízení, neboť to je vydáno až podpisem účastníka, přičemž přestupek bude třeba řešit ve správním řízení. V souladu se zásadou *vigilantibus iura scripta sunt*, tedy že práva svědčí bdělým, si lze jen obtížně představit účastníka řízení alespoň průměrným způsobem chránícího svá práva, který by dobrovolně podepsal pokutový blok, přestože by s jeho obsahem nesouhlasil nebo mu vůbec neporozuměl anebo měl pochybnosti o správnosti údajů. Podepsal-li žalobce pokutový blok, přestože měl údajně za to, že údaje v něm nejsou správné, nemůže jeho později tvrzená výhrada zapříčinit nezpůsobilost bloku pro zápis bodů do karty řidiče.
44. Žalobce dále namítá, že žalovaný postupoval v rozporu se zásadami dobré správy, neboť nedodržel lhůty pro vydání rozhodnutí, přičemž poukazuje na skutečnost, že mezi

dosažením 12 bodů a vydáním napadeného rozhodnutí uplynulo pět let. Ze správního spisu soud zjistil, že řízení probíhalo od 11. 8. 2014 (doručení oznámení žalobci) do 13. 6. 2017 (vypravení napadeného rozhodnutí), tedy téměř 3 roky. Žalobci lze dát za pravdu potud, že lhůty pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 71 odst. 3 správního řádu byly podstatně překročeny, tedy rozhodnutí správního orgánu I. stupně ani rozhodnutí o odvolání nebyla vydána ve lhůtě 30 dnů, resp. ve složitějších věcech 60 dnů od zahájení řízení. Ze správního spisu ovšem také vyplynulo, že k prodloužení řízení před správním orgánem I. stupně přispěl i sám žalobce svou procesní strategií. Žalobce totiž ve věci uvedených přestupků zamýšlel iniciovat přezkumná řízení a za tím účelem navrhl přerušení řízení o námitkách. Správní orgán I. stupně jeho žádosti vyhověl a řízení dvakrát přerušil na dobu 100 dnů (po tuto dobu lhůta pro vydání rozhodnutí neběží).

45. Překročení lhůt pro vydání správního rozhodnutí je jistě vadou řízení, nikoli však takovou, která by měla vliv na zákonnost rozhodnutí a v důsledku které by bylo třeba žalobou napadené rozhodnutí zrušit, neboť nedodržení lhůty stanovené správním řádem pro vydání rozhodnutí nemůže samo o sobě nikterak ovlivnit zákonnost rozhodnutí ve věci samé, tj. zákonnost závěrů, k nimž správní orgán dospěl při posouzení skutkových zjištění po právní stránce (viz rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2014, č. j. 9 As 138/2013 – 84). Soud podotýká, že nebyl-li žalobce v průběhu řízení spokojen s jeho délkou, mohl požádat nadřízený správní orgán, aby učinil opatření na ochranu proti nečinnosti ve smyslu § 80 správního řádu, a v případě, že by i nadřízený správní orgán byl pasivní, mohl žalobce podat žalobu na ochranu proti nečinnosti.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

46. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
47. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovaný, který byl naopak plně úspěšný, požadoval přiznat náhradu hotových výdajů v paušální výši za písemné úkony ve věci. Podle ustálené judikatury správních soudů však lze procesně úspěšnému správnímu orgánu přiznat náhradu pouze takových nákladů řízení, které přesahují rámec jeho běžné úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014 – 47). V daném případě však žalovaný netvrdil, že mu vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a ani z obsahu soudního spisu takové náklady nevyplývají. Soud proto žalovanému náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. září 2019

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu